

съ голѣма мъка се въздържахъ отъ смѣха. Като го свърши, каза му Владиката: „кой знае, какво друго ми чете“. — „Не, каза Раковский; това е сжщото!“! Като се свърши прѣподаванието и излѣзохми вънъ, казвамъ му, „а бе, дѣ ти доде на ума да четешъ това“? — „А че не ли виждашъ, че и това е кжсичко? Пъкъ аслѣ другитѣ молитви сж кесатъ у мене, и съмъ ги забравилъ“. А отъ ахмацитѣ погърчени Македонци, никой не можъ да се осѣти на Раковскювата двойна подигравка: хемъ да покаже, че и Българитѣ иматъ черковенъ езикъ, хемъ да измами!

III-е Иларионъ Макариополскій, който пъкъ бѣше отишълъ да се учи въ островъ *Андрозъ* при прочутия тогава многознающій Теофилъ Капри, който искаше да стане основателъ на една нова религия и да се прослави, а бѣше я вече открилъ на по възрастнитѣ си ученици, пъкъ бѣди издаденъ отъ Правителството и Патриаршията, тж за това и се растурия училището: а той бѣше изгоненъ, той за това бѣше принуденъ заедно съ другитѣ си ученици, монаси или иеромонаси, да се прѣдстави въ Патриаршията по нейна заповѣдь и отъ Амвоната публично да прокълне учителя си и религията му! Тж затова посѣщаваше Куручешменското училище, за да се повиди съ българчетата и да планиратъ нѣщичко противъ Гърцитѣ.

IV-о Когато Раковский напустнѣхъ училището и се бавяше още изъ Цариградъ, бѣше се наелъ да пжхне единъ Котленинъ Дяконъ Диносия въ Патриаршията заедно съ Богоридюва синъ Николака, за да влезе въ реда на Патриаршескитѣ Ефимерии, които сетнѣ съ рѣдъ бивали кандидати за Владици. Това съ разни срѣдства можяхъ да го сполучатъ! Тойзи Дяконъ бѣше проведенъ отъ Видинския гркъ Митрополитъ въ Куручешменското училище, а бѣше настаненъ при мене въ стаята ми отъ Самуила, за да му прѣподавамъ частно и да го приготвямъ. Но като го намѣстихъ въ Патриаршията, не се минжха двѣ не-